

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

תמורה-יש בקרבנות		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
דופי של סמיכה קתני.	רב יוסף:											!	◇
והא יוסף בן יעזר גופיה מיפליג פליג בסמיכה												⚡	
כי איפליג בה - בסוף שניה, דבצר ליבא.												!	
שלשת אלפים הלכות נשתכחו בימי אבלו של משה.	גופא, אמר רב יהודה אמר שמואל:												■ ◇
אמרו לו ליהושע שאן א"ל: (דברים ל) לא בשמים היא. אמרו לו לשמואל שאן אמר להם: אלה המצות - שאן הנביא רשאי לחדש דבר מעתה.													■ ◇
אף חטאת שמתו בעליה נשתכחה בימי אבלו של משה.	ר' יצחק נפחא:												■ ◇
אמרו לפנחס שאן אמר להם: אלה המצות - שאן נביא רשאי לחדש דבר מעתה.													■ ◇
בשעה שנפטר משה רבינו לגן עדן, אמר לו ליהושע: שאן ממני כל ספיקת שיש לך אמר לו: רבי, כלום הנחתיך שעה אחת והלכתי למקום אחר? לא כך כתבת בי (שמות ל"א) ומשרתו יהושע בן נון נער לא ימיש מתוך האהל? מיד תשש כחו ונשתכחו ממנו שלש מאות הלכות, ונולדו לו שבע מאות ספיקות, ועמדו כל ישראל להרגו. אמר לו הקב"ה: לומר לך אי אפשר, לך וטורדן במלחמה, שנאמר (יהושע א) ויהי אחרי מות משה עבד ה' ויאמר ה' וגו' וכתוב בעוד שלשת ימים הכינו לכם צידה וגו'.	רב יהודה אמר רב:												■ ◇
אלף ושבע מאות קלין וחמורין, וגזירות שוות, ודקדוקי סופרים נשתכחו בימי אבלו של משה.	במתניתין תנא:												■ ◇
אעפ"כ החזירין עתניאל בן קנז מתוך פלפולו, שנאמר - (יהושע ט"ו) וילכדה עתניאל בן קנז אחי כלב ויתן לו את עכסה בתו לאשה.	רבי אבהו:												■ ◇
ולמה נקרא שמה עכסה												א	
שכל הרואה אותה כועס על אשתו.	רבי יוחנן:											!	
(יהושע ט"ו) ויהי בבואה ותסיתיהו לשאל מאת אביה שדה ותצנח מעל החמור												■	◇
מאי ותצנח?												א	
אמרה לו: מה חמור זה, כיון שאין לו מאכל באבוסו - מיד צועק כך אשה, כיון שאין לה תבואה בתוך ביתה - מיד צועקת.	רבא א"ר יצחק:											!	
(יהושע ט"ו) ותאמר תנה לי ברכה כי ארץ הנגב נתתני - בית שמעונגב מכל טובה, ונתתה לי גולות מים - אדם שאין בו אלא תורה בלבד.													■ ◇
(יהושע ט"ו) ויתן לה כלב את גולות עליות ואת גולות תחתיות, אמר לה: מי שדר עליונים ותחתונים יבקש ממנו מזונות.													■
וכלב, בן קנז הוא? והלא כלב בן יפונה הוא												⚡	◇
מאי יפונה - שפנה מעצת מרגלים.												!	
ואכתי, בן קנז הוא? בן חצרון הוא, דכתיב (דברי הימים א' ב') וכלב בן חצרון הוליד את עוזבה												⚡	
חורגיה דקנו הוא.	רבא:											!	◇
הוא עתניאל הוא יעבץ, ומה שמו - יהודה אחי שמעון שמו.	תנא:												■ ◇
עתניאל - שענאו אל, יעבץ - שיעץ וריבץ תורה בישראל.													■ ◇
ומנלן שענאו אל												א	
דכתיב (דברי הימים א' ד) ויקרא יעבץ לאלהי ישראל לאמור אם ברך תברכני והרבית את גבולי והיתת ידך עמי ועשיתיה מרעה לבלתי עצבי, ויבא אלהים את אשר שאל. אם ברך תברכני - בתורה, והרבית את גבולי - בתלמידים, והיתת ידך עמדי - שלא ישתכח תלמודי מלבי, ועשה מרעתי - שידומנו לי ריעים כמותי, לבלתי עצבי - שלא ישגבני יצה"ר מלשונות, אם אתה עושה כן - מוטב, ואם לאו - הריני הולך לנסיסי לשאול, מיד - ויבא אלהים את אשר שאל.	[ר' נתן]											!	◇
כיוצא בדבר אתה אומר: (משלי כ"ט) רש ואיש תככים נפגשו מאיר עיני שניהם ה', בשעה שהתלמיד הולך אצל רבו ואומר לו: למדני תורה אם מלמדו - מאיר עיני שניהם ה', ואם לאו, (משלי כ"ג) עשיר ורש נפגשו עושה כולם ה', מי שעשאו חכם לזה - עושה אותו טיפש, טיפש לזה - עושה אותו חכם, זו משנת ר' נתן.	[ר' נתן]												■ ◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

תמורה-יש בקרבנות		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	סדר
אם בין תנאינו בפניה חז"ה, והר"בית את גבולי בבנים ובבנות, והיתה יין עמדי במשא ובמתן. ועשית מרעתי - שלא יהא בי מיהוש ראש ומיהוש אזנים ומיהוש עינים, לבלתי עצבי - שלא ישגבי יצה"ר מלשנות, אם אתה עושה כן - מוטב, ואם לאו - הרינו הולך בנסיסי לשאול, ויבא לו אלהים את אשך ייטב.	ר' יהודה הנשיא:	■												טז.
כיוצא בדבר אתה אומר: רש ואיש תככים נפגשו מאיר עיני שניהם ה', בשעה שעני הולך אצל בעל הבית ואמר: פרנסני אם מפרנסו - מוטב, ואם לאו - עשיר ורש נפגשו עושה כולם ה', מי שעשאו עשיר לזה - עושה אותו עני, עני לזה - עושה אותו עשיר.	[ר"י הנשיא]	■												טז.
מה מצינו כל.	ר"ש:													טז. <
חמש הטאות מתות ולד הטאת, ותמורת חטאת, וחטאת שמתו בעליה, וחטאת שנתכפרו בעליה, וחטאת שעיברה שנתה. ואי אתה יכול לומר ולד חטאת בציבור - לפי שאין חטאת נקבה בציבור, ואי אתה יכול לומר תמורת חטאת בציבור - לפי שאין ציבור עושין תמורה, ואי אתה יכול לומר חטאת שמתו בעליה בציבור - לפי שאין הציבור מתים. שנתכפרו בעליה ושעיברה שנתה - לא מלמדנו, יכול יהו נוהגות בין ביחיד בין בציבור - אמרת: ילמד סתום ממפורש מה מפורש - ביחיד ולא בצבור, אף בשכיפרו בעליה ושעיברה שנתה - ביחיד דברים אמורים ולא בציבור.	תניא, רבי שמעון:												■	טז.
וכי דנין אפשר משאי אפשר													⚡	טז:
ארבעה נתנו להן. והעמידום על חמש. ואי ס"ד - בצבור, הגן מי איתנהו בצבור? אלא על כרחין - ילמד סתום ממפורש.	ר"ל:												!	טז:
אחת נתנה להן, והעמידוהו על חמש.	ר' נתן:												!	טז:
ולחזיו בהי סידרא גמירי להו, אי ביחיד אי בצבור?													⚡	טז:
שתי שכחיות שכוה, וקשיא להו: ואי ס"ד בצבור - הגן מי איתנהו בצבור? אלא ש"מ - ילמד סתום ממפורש, מה מפורש - ביחיד ולא בצבור, אף סתום - ביחיד ולא בצבור.													!	טז:
חומר בקדשים מבתמורה, וחומר בתמורה מבקדשים.													■	טז:
חומר בקדשים מבתמורה שהקדשים עושין תמורה, ואין תמורה עושה תמורה. הצבור והשותפין מקדישין, אבל לא ממירין. ומקדישין עוברין ואברים - אבל לא ממירין.													■	טז:
חומר בתמורה מבקדשים: שהקדושה חלה על בעלת מום קבוע, ואין יוצא לחולין לגווז וליעבד.													■	טז: